

**Ηλεκτρονικές «εκλογές»:
Τόση δημοκρατία έχουμε να δούμε από το 1973**

Βασίλης Μακρής, Δημήτρης Μαριόλης, Λάμπρος Νικολάρας

**Πίνακας ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ / ΑΠΟΧΗΣ
των εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης
στις εκλογές για ΚΥΣΠΕ**

Πηγή: Εκπαιδευτική Λέσχη / 14.11.2022

ΕΤΟΣ	ΨΗΦΙΣΑΝ	ΠΟΣΟΣΤΟ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ	ΠΟΣΟΣΤΟ ΑΠΟΧΗΣ
2018	70.721	88,17%	11,83%
2020	4.229	4,80%	95,20%
2022	31.140	33,67%	66,33%

Αφού το ΥΠΑΙΘ δεν ανακοινώνει τα αποτελέσματα των ψευτοεκλογών, τα ανακοινώνουμε εμείς για να φανεί το μέγεθος της πολιτικής πανωλεθρίας της πολιτικής του ΥΠΑΙΘ, της κυβέρνησης και της ίδια της υπουργού Κεραμέως.

Το ΥΠΑΙΘ 10 ημέρες μετά τη διεξαγωγή των ηλεκτρονικών ψευτοεκλογών για τα Υπηρεσιακά Συμβούλια, δεν έχει ακόμη εκδώσει επίσημα αποτελέσματα, ούτε για τον αριθμό των εγγεγραμμένων και των ψηφισάντων, ούτε για τις ψήφους των παρατάξεων που συμμετείχαν σε αυτές τις «εκλογές», ούτε για τους/τις υποψηφίους και τη σταυροδοσία τους. Ανάλογο γεγονός δεν έχει ξανασυμβεί ποτέ άλλοτε στις εκλογές για τα Υπηρεσιακά Συμβούλια, ακόμα και όταν σε κάθε Διεύθυνση Π.Ε. αναλογούσαν έως και 8 Γραφεία Π.Ε. και σε κάθε Γραφείο υπήρχαν 2 έως 3 εκλογικά τμήματα.

Αντιστοίχως δεκάδες Διευθύνσεις Π.Ε. και Περιφερειακές Διευθύνσεις δεν έχουν αναρτήσει στην ιστοσελίδα τους αποτελέσματα των «εκλογών», ούτε ενημερώνουν – έστω προφορικά – για τα αποτελέσματα...

Το μόνο που έκανε το ΥΠΑΙΘ έως τώρα ήταν η έκδοση δύο θριαμβικών ανακοινώσεων για «*υπερτριπλασιασμό των ψηφισάντων*», για «*ρεκόρ ψηφισάντων*», ενώ έδωσε «*συγχαρητήρια σε όσους συμμετείχαν σε αυτές τις εκλογές*». Ταυτόχρονα στις ανακοινώσεις αναφέρεται προσωπικά το όνομα της υπουργού μαζί με διάφορες μεγαλόστομες εκφράσεις περί «*ηλεκτρονικής μεταρρυθμιστικής τομής*» και για την καλλιέργεια μιας νέας κουλτούρας συμμετοχής στα κοινά». Και η κεντρική ανακοίνωση του ΥΠΑΙΘ προσθέτει με έμφαση για την πρόθεσή του να παρέμβει στη λειτουργία των

σωματείων: «Οι διαδικασίες εκσυγχρονίζονται με σύμμαχο την τεχνολογία, αποτελούν πρότυπο και για άλλους επαγγελματικούς κλάδους, ευνοούν και διευκολύνουν την ευρεία συμμετοχή και, επομένως, την ισχυρή δημοκρατική εκπροσώπηση στα συλλογικά όργανα των εκπαιδευτικών».

Τα παραπάνω γεγονότα δεν μπορούν να ερμηνευθούν απλά ως ένδειξη ασυνέπειας και ανικανότητας της πολιτικής ηγεσίας του ΥΠΑΙΘ.

Να υποθέσουμε άραγε ότι «μαγειρεύονται ώστε να γίνουν πιο νόστιμα»; Ή μήπως περιμένουν να καταλαγιάσει ο αχός της πολιτικής πανωλεθρίας που υπέστησαν κυβέρνηση και ΥΠΑΙΘ από το εκπαιδευτικό σώμα; Δεν είναι ίσως άσχετο το γεγονός ότι η υπουργός Κεραμέως, στα πλαίσια του image making, δίνει διαρκώς συνεντεύξεις για το «έργο» της, με στόχο την εκλογική πελατεία των επερχόμενων εκλογών... Ας περάσει λοιπόν στη λήθη ο πολιτικός εξευτελισμός από την αντίσταση των εκπαιδευτικών απέναντι στις ψευτοεκλογές. Και ακόμη χειρότερα ας παρουσιαστεί το μαύρο ως άσπρο, η πανωλεθρία ως νίκη, η αποχή ως ρεκόρ ψηφισάντων... Άλλωστε η ίδια δεν κρύβει την επιθυμία της (και προς την εκλογική της πελατεία) στη συνέντευξη της στο Βήμα (03.10.2022) «θα ήθελα να με θυμούνται ως μια πολιτικό που λειτουργεί με συνέπεια, αποφασιστικότητα και αποτελεσματικότητα...».

Δεν είναι η πρώτη φορά που η πολιτική ηγεσία του ΥΠΑΙΘ χρησιμοποιεί ανακρίβειες, ψευδή στοιχεία, αντιστροφή της πραγματικότητας, παραπλάνηση με ανακάτεμα αριθμών, νομίζοντας πως μοιράζει «καθρεφτάκια σε ιθαγενείς». Το ίδιο έπραξε και την περίοδο της τηλεεκπαίδευσης. Όλα λειτουργούσαν στην εντέλεια και δημοσιεύονταν αφίσες για την «γιγαντιαία αναβάθμιση» και ευχαριστίες σε εταιρείες και χορηγούς, την ίδια ώρα που οι γραμμές των σχολείων έτρεχαν με ταχύτητες χελώνας (θέση παγκοσμίως στην ταχύτητα 102^η), το 40% των μαθητών δεν είχαν δυνατότητα να παρακολουθήσουν, τα σχολεία δεν διέθεταν υπολογιστές για να καλύψουν τους εκπαιδευτικούς και τους/τις μαθητές/τριες. Μάλιστα για να «αποδείξουν» την ψευδή εικόνα που παρουσίαζαν πολλαπλασίαζαν τα ψηφιακά τμήματα και παρουσίαζαν τα εκατομμύρια λεπτών της τηλεεκπαίδευσης, για να φαίνονται μεγάλοι οι αριθμοί.

Το ίδιο έπραξε και με την πανδημία. Ποσοστιαίες ανακρίβειες, αδιαφάνεια στην ενημέρωση, χάλκευση δεδομένων και την ίδια στιγμή εμφανίζονταν ως όλα να λειτουργούν άψογα... Το ίδιο έπραξε και με τον διαγωνισμό PISA. Το ίδιο κάνει η πολιτική ηγεσία του ΥΠΑΙΘ και σήμερα.

Σύμμαχοι στην παραπληροφόρηση μιντιακά μέσα, ιστοσελίδες και δημοσιογραφικοί μανδάρινοι που λειτουργούν σε διατεταγμένη υπηρεσία, ως αλαλάζοντα κύμβαλα χάλκευσης και εξαπάτησης του κοινωνικού σώματος και ως image makers της πολιτικής του υπουργείου και της υπουργού. Άραγε όλοι αυτοί που δημοσίευσαν τον τίτλο «ρεκόρ

ψηφισάντων» θα ανακοινοποιήσουν τα ορθά αποτελέσματα και τους πίνακες που παρουσιάζουμε; Αν όχι, τότε δεν θα είναι μόνο η άγνοια που οδήγησε τις δημοσιεύσεις τους. Ίσως δεν είναι τυχαίο που βρισκόμαστε κάτω από την 108^η θέση παγκοσμίως στην ελευθερία του τύπου... Άλλο ένα επίτευγμα της νεοφιλελεύθερης και αντιδημοκρατικής πολιτικής της κυβέρνησης.

Η μαύρη βίβλος των ηλεκτρονικών «εκλογών»

Όσον αφορά στις ψευτοεκλογές για τα υπηρεσιακά συμβούλια, θα πρέπει να καταδείξουμε και τη μαύρη βίβλο της διαδικασίας τους.

Μπορούσες να ψηφίσεις όσες φορές θέλεις και «θα μετράει η τελευταία»...

Μέχρι να κλείσει η κάλπη το ονοματεπώνυμο του ψηφοφόρου βρισκόταν πάνω στην ψήφο του.

Δεν υπήρχε (ούτε μπορεί να υπάρξει) διασφάλιση της ταυτοπροσωπίας, της μυστικότητας και της απόσυρσης σε ατομικό χώρο του/της ψηφοφόρου.

Αντί αυτού, ο/η ψηφοφόρος έπρεπε να συμπληρώσει ένα κουτάκι στην ψηφιακή ένδειξη: «Επιβεβαιώνω ότι είμαι μόνος ή μόνη και κανείς άλλος δεν παρακολούθησε τις επιλογές μου»!

Οι διορισμένες εφορευτικές επιτροπές έλαβαν εντολή να μην δώσουν καταστάσεις ψηφισάντων, πρακτικά αρχαιρεσιών και στοιχεία κατά τη διαδικασία των «εκλογών».

Μέρες μετά την πραγματοποίηση των «εκλογών» δεν δίνουν ούτε τους αριθμούς ψηφισάντων.

Απαγορεύτηκε σε πολλές περιπτώσεις η είσοδος των εκλεγμένων εκπροσώπων των σωματείων στις Διευθύνσεις Π.Ε. Σε ορισμένες από αυτές υπήρχαν σεκιουριτάδες με λίστα ονομάτων των ατόμων που επιτρεπόταν να εισέλθουν. Σε αυτές τις λίστες δεν υπήρχαν τα ονόματα προέδρων και μελών ΔΣ. Συλλόγων, αλλά υπήρχαν τα ονόματα πολιτευτών. Σε κάποιες περιπτώσεις υπήρξε και απειλή κλήσης της αστυνομίας...

Διάφορες «φήμες» προς τους νεοδιοριστούς και αναπληρωτές συναδέλφους, φήμες που δημοσιεύονταν σε μέσα κοινωνικής δικτύωσης, μετέδιδαν ως παπαγαλάκια ότι όποιοι/ες δεν ψηφίσουν θα έχουν πρόβλημα με τον διορισμό και τη μονιμοποίησή τους.

Το σύστημα ΖΕΥΣ έστειλε διαρκώς mail με συνδέσμους για τις εκλογές, σε ορισμένες περιπτώσεις ακόμη και μετά το πέρας της διαδικασίας.

Σε αρκετές Διευθύνσεις Π.Ε. δόθηκε παράταση έως και 3 ωρών, ώστε να αυξηθεί η συμμετοχή, αλλοιώνοντας επί της ουσίας τα όποια αποτελέσματα του ΚΥΣΠΕ και του ΑΠΥΣΠΕ, αφού σε κάποιες Διευθύνσεις Π.Ε. είχαν διαρρεύσει ακόμη και στοιχεία σταυροδοσίας.

Υπήρξαν περιπτώσεις που ενεργοποιήθηκε μέρος του διοικητικού μηχανισμού, ώστε να εξασκηθούν πιέσεις συμμετοχής στις «εκλογές».

Οι «εκλογές» ήταν κεκλεισμένων των θυρών, αδιαφανείς, με πολύ μεγάλη πολιτική αποχή των εκπαιδευτικών, διαβλητές και με πολλά προσκόμματα, καταλύοντας κάθε έννοια δημοκρατικής διαδικασίας και εκπροσώπησης. Ακριβώς τα αντίθετα από τους ισχυρισμούς του ΥΠΑΙΘ. Και όσο για την ταχύτητα, δεν χρειάζεται να πούμε τίποτα. Τα λέει όλα το γεγονός της μη έκδοσης αποτελεσμάτων 10 ημέρες μετά...

Αυτή τη δημοκρατία είχαμε να την δούμε από το δημοψήφισμα του καλοκαιριού του 1973...

Στόχος: η υποταγή των εκπαιδευτικών

Από τα παραπάνω χρειάζεται να εντοπίσουμε ορισμένα κρίσιμα πολιτικά συμπεράσματα.

Από την πλευρά της κυβέρνησης και του υπουργείου οι ηλεκτρονικές «εκλογές» είχαν ως πραγματικούς στόχους:

α. Τη διαμόρφωση μιας «νέας κουλτούρας συμμετοχής» (όπως το διατυπώνουν και στη σχετική ανακοίνωση), στην οποία δεν υπάρχουν συλλογικές διαδικασίες και αποφάσεις. Η γνώμη δεν διαμορφώνεται από δια ζώσης επικοινωνία αλλά από μια μιντιακή δικτατορία παραπληροφόρησης, πολιτικής πίεσης και ιδιώτευσης. Δεν υπάρχει ζωντανός αντίλογος και επιχειρηματολογία. Κυριαρχούν οι διθυραμβικοί μονόλογοι σε συνέργεια με την κατοχή της εξουσίας.

β. Την πολιτική υποταγή των εκπαιδευτικών συνδικάτων σε μια διαχείριση των εκπαιδευτικών πολιτικών, με πλήρη έλεγχο των διαδικασιών ανάδειξης των εκπροσώπων τους, ώστε να είναι αρεστοί ή έστω ανεκτοί από τις νεοφιλελεύθερες/νεοσυντηρητικές πολιτικές. Απέναντι σε αυτή την επιδίωξη 49 Σύλλογοι Π.Ε. και 37 ΕΛΜΕ όρθωσαν ανάστημα πολιτικής ευθύνης, ανάστημα συλλογικότητας, ανάστημα αντίστασης και απονομιμοποίησης των σχεδίων της κυβέρνησης και της πολιτικής ηγεσίας του ΥΠΑΙΘ.

γ. Την πολιτική και ηθική υποταγή των εκπαιδευτικών, οι οποίοι/ες συνεχίζουν να αντιδρούν και να αντιστέκονται στη διάλυση του δημόσιου σχολείου και της δημόσιας παιδείας από την επέλαση των managers-διευθυντών, των αξιολογητών, των χορηγών και των κερδοσκοπικών εταιρειών, των ιδιωτικών συμφερόντων και του ατομικού ανταγωνισμού. Το σχέδιο ήταν να περάσει στη συνείδηση του εκπαιδευτικού σώματος ότι δεν μπορούμε να αντιστεκόμαστε, ότι έχουμε ηττηθεί, ότι ο αγώνας είναι ανώφελος. Η συνειδητή πολιτική αποχή δεκάδων χιλιάδων εκπαιδευτικών έδειξε για μια ακόμη φορά το μέγεθος της συλλογικής δύναμης, έδειξε για μια ακόμη φορά ότι οι ιδέες για την υπεράσπιση και διασφάλιση της δημόσιας παιδείας για όλους έχουν συλλογική δυναμική και θα νικήσουν, έδειξε για μια ακόμη φορά ότι κατανοούνται σε βάθος από τους/τις εκπαιδευτικούς τα πραγματικά πολιτικά διακυβεύματα και ότι δεν μπορούν οι χρυσοπληρωμένοι κονδυλοφόροι τους να τα αποκρύψουν.

δ. Την εκ νέου διαμόρφωση ενός μπλοκ κυβερνητικού συνδικαλισμού, πλήρως εξημερωμένου και πλήρως υποταγμένου στους κεντρικούς νεοφιλελεύθερους σχεδιασμούς και στόχους. Να σταματήσει η ενοχλητική στάση της Ομοσπονδίας για την αξιολόγηση και να διαμορφωθεί ένα νέο μπλοκ διαχειριστικής πολιτικής, στο οποίο θα ενσωματώνεται η στάση όλου του κυβερνητικού-κοινοβουλευτικού τόξου και των συνδικαλιστικών παρατάξεών του. Με αυτό τον τρόπο θέλουν να πετύχουν τη θεσμική, κοινοβουλευτική και συνδικαλιστική αποδοχή των κεντρικών νεοφιλελεύθερων πολιτικών στην εκπαίδευση, με ιδιαίτερη έμφαση στην αποδοχή της αξιολόγησης.

Γονατιστοί και παρακαλώντας...

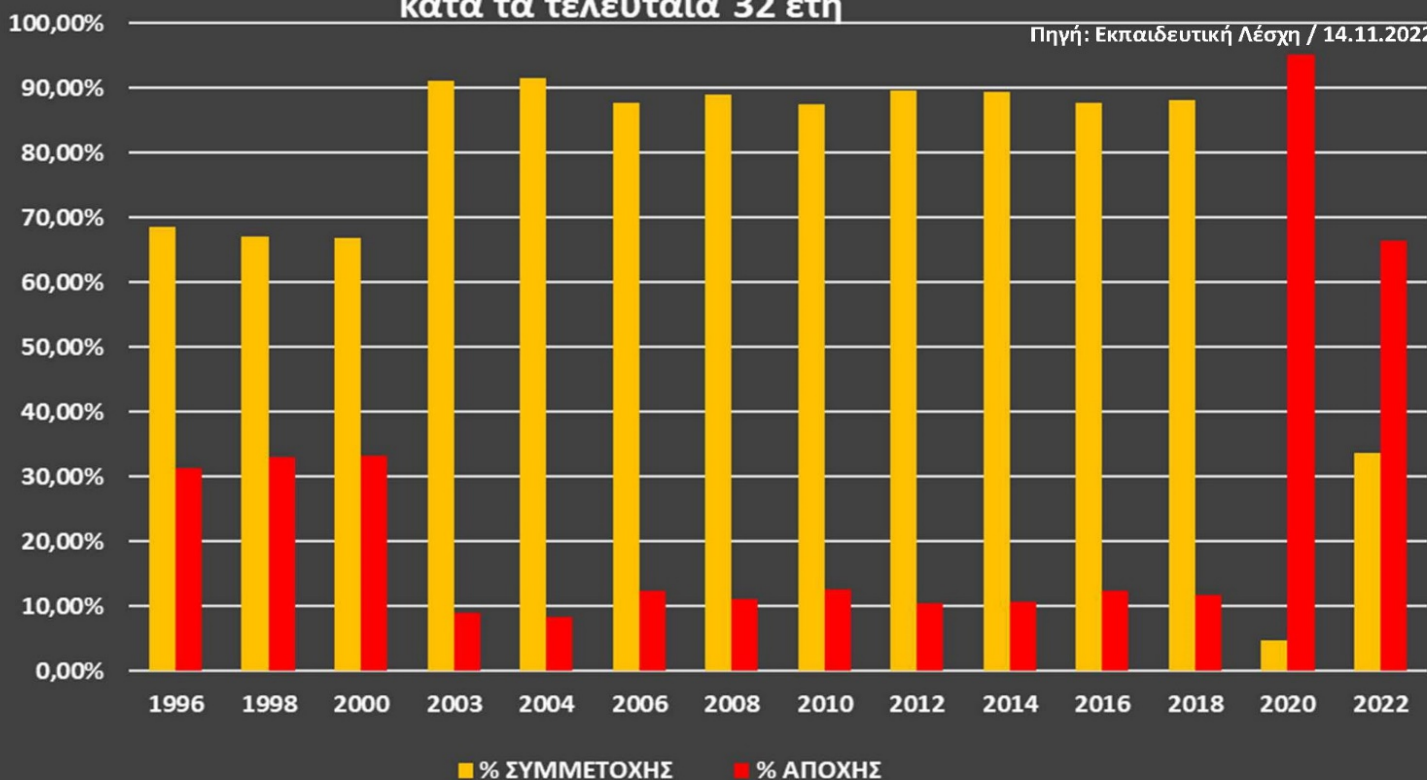
Κρίσιμο δεκανίκι σε αυτή την προοπτική αποτελεί η ηγεσία της συνδικαλιστικής παράταξης του ΣΥΡΙΖΑ (ΣΥΝΕΚ και ΔΙΚΤΥΟ) και οι επιλογές της. Χωρίς τη δική τους στήριξη δεν θα διαμορφώνονταν οι πλειοψηφίες στις εκπαιδευτικές Ομοσπονδίες που αποφάσισαν την πρωτοφανή κυβίστηση και τη συμμετοχή στις «εκλογές», με τους ίδιους ακριβώς όρους τους οποίους κατήγγειλαν το 2020. Στις αποφάσεις των Ομοσπονδιών για αποχή τότε, οι εκπαιδευτικοί της βάσης ανταποκρίθηκαν απέχοντας με ποσοστά πάνω από 95%, εκφράζοντας έτσι την αντίθεσή τους στα σχέδια Κεραμέως-κυβέρνησης. Αντί λοιπόν οι πλειοψηφίες του ΔΣ της ΔΟΕ και της ΟΛΜΕ να εκφράσουν ξανά την ίδια βούληση της βάσης των εκπαιδευτικών, επιλέγουν να υπηρετήσουν αυτό το κυβερνητικό σχέδιο διάλυσης και υποταγής των σωματείων.

Όσοι/ες πίστεψαν το επιχείρημα ότι η συμμετοχή στις «εκλογές» θα βοηθήσει στην ύπαρξη αιρετών του κλάδου, ήδη διαψεύδονται από την πλήρη απαξίωση του υπουργείου να δημοσιοποιήσει τα αποτελέσματα. Και ακόμη περισσότερο. Το υπουργείο με το θεσμικό πλαίσιο που έχει ψηφίσει διαμορφώνει για τους αιρετούς εκπροσώπους έναν ρόλο συνυπογραφής των ειλημμένων αποφάσεων. Η παντοδυναμία των Διευθυντών Π.Ε. στις αποφάσεις, ο αποκλεισμός των αιρετών από τα συμβούλια επιλογής στελεχών, οι προθέσεις για νέες νομοθετικές ρυθμίσεις για τους αιρετούς καταδεικνύουν ότι ο θεσμός οδηγείται στην πλήρη απαξίωση και ακύρωση από την κυβερνητική πολιτική.

Ένα ακόμη επιχείρημα των υποστηρικτών της συμμετοχής στις «εκλογές» είναι ότι η αποχή πρέπει να συγκριθεί με τα ποσοστά συμμετοχής/αποχής πριν το 2003. Η πραγματικότητα τους διαψεύδει. Στον πίνακα που παραθέτουμε (που διαμορφώθηκε με ενδελεχή προσπάθεια αναζήτησης σε συνδικαλιστικά αρχεία και σε αναρτήσεις της ΕΛΣΤΑΤ), φαίνεται ότι στις εκλογές του 1996, 1998, 2000 (όταν γίνονταν δια ζώσης και Σάββατο) η αποχή είναι γύρω στο 30%. Τούτο σημαίνει ότι η αποχή του 66% των τωρινών «εκλογών» αποτελεί σημαντική και συνειδητή πολιτική στάση.

ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ / ΑΠΟΧΗ εκπαιδευτικών Π.Ε. στις εκλογές ΚΥΣΠΕ κατά τα τελευταία 32 έτη

Πηγή: Εκπαιδευτική Λέσχη / 14.11.2022

Πίνακας ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ / ΑΠΟΧΗΣ
των εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης
στις εκλογές για ΚΥΣΠΕ

Πηγή: Εκπαιδευτική Λέσχη / 14.11.2022

ΕΤΟΣ	ΨΗΦΙΣΑΝ	ΠΟΣΟΣΤΟ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ	ΠΟΣΟΣΤΟ ΑΠΟΧΗΣ	ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ
1996	38.174	68,62%	31,38%	<p>10 ημέρες μετά τις ηλεκτρονικές ψευτοεκλογές, το ΥΠΑΙΘ δεν έχει δημοσιοποιήσει τα επίσημα αποτελέσματα. Τέτοια καθυστέρηση δεν έχει γίνει ποτέ άλλοτε, κατά τα τελευταία 32 χρόνια... Υποτίθεται, κατά τα λεγόμενα της υπουργού Κεραμέως ότι τα αποτελέσματα θα έβγαιναν αυτόματα, μετά το πέρας της διαδικασίας... Τα αποτελέσματα του 2022 έχουν αντληθεί από τις Διευθύνσεις Εκπαίδευσης (όπου αυτά δημοσιεύτηκαν), από ανακοινώσεις τοπικών ιστοσελίδων και ανακοινώσεις συνδικαλιστικών παρατάξεων</p>
1998	38.485	66,94%	33,06%	
2000	41.555	66,80%	33,20%	
2003	62.399	91,01%	8,99%	
2004	65.134	91,56%	8,44%	
2006	66.558	87,59%	12,41%	
2008	69.347	88,88%	11,12%	
2010	69.346	87,45%	12,55%	
2012	67.025	89,51%	10,49%	
2014	68.065	89,27%	10,73%	
2016	67.422	87,63%	12,37%	
2018	70.721	88,17%	11,83%	
2020	4.229	4,80%	95,20%	
2022	31.140	33,67%	66,33%	

Η συμμετοχή στις ηλεκτρονικές ψευτοεκλογές συγκρινόμενη με τις εκλογικές διαδικασίες των Συλλόγων (άλλο ένα επιχείρημα όσων θέλουν να νομιμοποιήσουν τις «εκλογές» και τη στάση τους) και πάλι παραμένει πολύ χαμηλή. **Στις εκλογές των Συλλόγων Π.Ε. της Αττικής για την ανάδειξη διοικητικών Συμβουλίων συμμετείχαν (δια ζώσης και χωρίς άδεια), την περσινή συνδικαλιστική χρονιά 13.004 εκπαιδευτικοί, ενώ στην Αττική στις ηλεκτρονικές ψευτοεκλογές συμμετείχαν 4.773 εκπαιδευτικοί, συμπεριλαμβανομένων και των άκυρων ψήφων (περίπου 2,2%).**

Η ζωντανή εκπαίδευση δεν υποτάσσεται-δεν προσκυνά

Οι εκπαιδευτικοί έδωσαν για μια ακόμη φορά συντριπτική απάντηση στην πολιτική του ΥΠΑΙΘ και της κυβέρνησης. Η στάση αυτή υπερασπίζει τα σωματεία και τις συλλογικές διαδικασίες, υπερασπίζει τη στάση αντίστασης στα νεοφιλελεύθερα σχέδια για το σχολείο της αγοράς, υπερασπίζει τη δημοκρατία στα συνδικάτα και την εκπροσώπησή τους, υπερασπίζει τις μάχες που δίνονται για τα μορφωτικά δικαιώματα όλων των παιδιών στο δημόσιο σχολείο ενάντια στην αξιολόγηση.

Αυτά τα διακυβεύματα έχουμε μπροστά μας και δύσκολες μάχες να δώσουμε στον αντίποδα των στόχων του υπουργείου και των νεοφιλελεύθερων πολιτικών.

Σήμερα χρειαζόμαστε:

Ένα μαζικό ενιαίο και συντεταγμένο κίνημα που θα ακυρώσει όλους τους νόμους της αξιολόγησης/διάλυσης του δημόσιου σχολείου. Ένα κίνημα που θα διαπερνάει τους Συλλόγους και την Ομοσπονδία, που με σταθερό προσανατολισμό θα αντιπαλεύει την αντιεκπαιδευτική πολιτική, θα βάζει τα κοινωνικά αιτήματα στο πολιτικό προσκήνιο.

Ανασύνταξη των συλλογικών διαδικασιών και των σωματείων σε μαζικές συλλογικότητες που μάχονται για τη δημόσια παιδεία, τα μορφωτικά δικαιώματα των μαθητών, τα εργασιακά δικαιώματα των εκπαιδευτικών. Που ξαναφέρνουν την παιδαγωγική λειτουργία στο προσκήνιο, ενάντια στους «δείκτες» της αγοράς.

Διαδικασίες συντονισμού και ουσιαστικού διαλόγου στο εσωτερικό των Συλλόγων Π.Ε και στις δράσεις της Ομοσπονδίας, σταθερά προσανατολισμένες, ενάντια στην αντιεκπαιδευτική, νεοφιλελεύθερη πολιτική.

Στις μάχες που δίνουμε, στις μάχες που θα δώσουμε δεν περισσεύει κανένας. Με τα μάτια μας στραμμένα στους/στις μαθητές/τριές μας και στα καθολικά μορφωτικά τους δικαιώματα

Δυναμώνουμε την παιδαγωγική μας φλόγα και τις πρακτικές μας σε κάθε μάθημα, σε κάθε τάξη, σε κάθε σχολείο.

Δυναμώνουμε την αλληλεγγύη μας.

Δυναμώνουμε την ενότητα και τις αποφάσεις των Συλλόγων Διδασκόντων.

Δυναμώνουμε τη συμμετοχή στους Συλλόγους μας και τους αγώνες μας.

Διεκδικούμε ένα μέλλον που θα ανήκει σε μας και όχι στους πολιτευτές της αγοράς και στους απάνθρωπους νόμους της.